

عنوان مقاله:

تبیین شاخص های حضورپذیری شهروندان در میادین تاریخی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و پنجمین همایش معماری و شهرسازی پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

منا نامداری - کارشناس ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد، یزد، ایران

حمید میرجانی ارجنان - استادیار، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد، یزد، ایران

مهدی منتظرالحجه - استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

فضاهای شهری امروزه یکی از مهمترین عرصه های بروز زندگی جمعی و تعاملات گروهی هستند. از دیرباز میدان های تاریخی به عنوان نمونه ای بارز از فضاهای شهری در بافت های تاریخی همواره دربرگیرنده کارکردهایی اینچنینی در سطوح مختلف رفتاری و فعالیتی بوده اند. از همین رو حضور مردم در این گونه فضاها با هدف بودن در فضا، می تواند مولفه ای اصلی و حیاتی در ایجاد سرزندگی و ارتقای جریان زندگی بحساب آید. میدان فضای باز کارآمدی است که در شهرسازی ایران جایگاه ویژه ای داشته است. امروزه این عرصه های جمعی و فضاهای شهری یا از میان رفته اند و یا دیگر همچون گذشته کارایی ندارند. این درحالی است که میدان بدون حضور موثر و انسان و به منظوری معین معنا ندارد. از همین رو در راستای ارتقاء حضورپذیری شهروندان در فضاهای شهری به ویژه میادین تاریخی، پژوهش انجام شده به شناخت و تبیین عوامل موثر بر حضورپذیری شهروندان از طریق افزایش کیفیت های محیطی پرداخته است. پژوهش از نوع کاربردی و از روش تحقیق توصیفی- تحلیلی بهره برده است. گردآوری اطلاعات با ابزار کتابخانه ای و به وسیله مطالعه متون، اسناد، مقالات و کتب انجام گرفته است. بدین ترتیب با استناد بر نظریات اندیشمندان فضای شهری، عوامل موثر بر حضورپذیری شهروندان در میادین تاریخی تبیین شدند. بر اساس نتایج حاصل از پژوهش حضورپذیری شامل شش بعد: کالبد، فعالیت، اکوسیستم، روانی، اجتماع و معنا می باشد.

کلمات کلیدی:

حضورپذیری، شهروند، فضای عمومی شهری، میدان تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001552>

